Lietas Nr. C33385811
Lietas arhīva Nr. CA-2271-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 02.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga,

tiesneses M.Bebriša un S.Vamža,

ar sekretāri E.Ločmeli,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34,

civillietu maksātnespējīgās SIA ``NDM`` prasībā pret /pers.A./ par parāda piedziņu sakarā ar maksātnespējīgās SIA ``NDM`` apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2012.gada 28.decembra spriedumu un

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja – maksātnespējīgās SIA ``NDM`` - administrators /pers.B/ 2011.gada 07.jūlijā Rīgas rajona tiesā cēlis prasību pret /pers.A/ par parāda piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā rokas naudu Ls 600,00, samaksātos Ls 1100,00 un līgumsodu Ls 900,00.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Ludzas rajona tiesas 2009.gada 19.janvāra lēmumu lietā Nr.C22027409 par administratoru SIA „NDM" maksātnespējas procesā tika iecelts sertificēts administrators /pers. D/, sertifikāts Nr.00401.

Norādīts, ka SIA „NDM" maksātnespējas procesa ietvaros, veicot administratora rīcībā esošo MSIA „NDM" dokumentu revīziju, konstatēts, ka /pers. A/ nav izpildījis uzņemtās saistības saskaņā ar starp pusēm mutiski noslēgto rokas naudas līgumu un starp pusēm 2006.gada 15.novembrī noslēgto sadarbības līgumu, kā arī nav atmaksājis SIA „NDM" no tās saņemtos naudas līdzekļus.

2009.gada 8.jūnijā atbildētājam tika nosūtīts pieprasījums Nr.27/JE par naudas līdzekļu atmaksu SIA „NDM", atbildētājs nav atbildējis uz iepriekš minēto pieprasījumu līdz pat šī pieteikuma sagatavošanas dienai.

Norādīts, ka atbilstoši administratora rīcībā esošajai informācijai, 2006.gada rudenī prasītāja ar atbildētāju mutiski, bez rakstiskas formas, noslēdza rokas naudas līgumu par zemesgabalu, kas atrodas Ādažos, Draudzības ielā 20a un 20b, sagatavošanu apbūvei. Minēto apliecina 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderis par rokas naudas Ls 300 apmērā izsniegšanu atbildētājam, kā arī Ls 200 izsniegšanu atbildētajam parcelacijai. Prasībā norādīts, ka minētais kases izdevumu orderis un orderis par rokas naudas un Ls 200 izsniegšanu atbildētājam pierāda pušu mutiski izteikto gribu slēgt rokas naudas līgumu par minēto zemesgabalu sagatavošanu apbūvei, jo kases izdevumu orderī ir skaidri norādīts, kādam mērķim naudas līdzekļi izsniegti – t.i. kā rokas nauda atbildētājam un naudas līdzekļi parcelācijai, kas ir zemesgabalu sadalīšana. Uz 2006.gada 25.oktobri nekādas citas vienošanās kā tikai mutiski noslēgtais rokas naudas līgums starp pusēm nepastāvēja, līdz ar ko uzskatāms, ka 2006.gda 25.oktobrī izsniegtie naudas līdzekļi ir bijuši izsniegti atbildētājam kā rokas nauda un līdzekļi parcelācijai, lai sagatavotu minētos zemesgabalus apbūvei.

Prasībā norādīts, ka atbildētājs rokas naudas līgumu nav izpildījis, zemesgabalus, kas atrodas Ādažos, Draudzības ielā 20a un 20b, apbūvei nav sagatavojis, tādējādi viņam atbilstoši Civillikuma 1730.pantam, 1775.pantam, 1779.pantam un 1785.pantam ir pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus, proti, izsniegtos naudas līdzekļus parcelacijai Ls 200 apmērā, kas nav veikta, kā arī atbildētājam ir pienākums atgriezt viņam samaksāto rokas naudu divkāršā apmērā, tas ir Ls 600, kopā Ls 800.

Prasībā norādīts, ka 2006.gada 15.novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts rakstveida sadarbības līgums par zemesgabalu, kas atrodas Ādažos, Draudzības ielā 20a un 20b, sagatavošanu apbūvei (turpmāk arī - Sadarbības līgums). Minētā līguma 3.3.punktā puses vienojās, ka sagatavošanas etapam jābūt pabeigtam trīs mēnešu laikā.

Prasītāja laika periodā no 2006.gada 1.decembra līdz 2006.gada 21.decembrim no SIA „NDM" kases atbildētājam zemes gabalu sagatavošanas darbu un līguma izpildei izsniedza naudas līdzekļus Ls 900 apmērā, ko apliecina sekojoši SIA „NDM" kases izdevumu orderi:

1) 2006.gada 1.decembra kases izdevumu orderis par Ls 300 izsniegšanu;

2) 2006.gada 4.decembra kases izdevumu orderis par Ls 150 izsniegšanu;

3) 2006.gada 15.decembra kases izdevumu orderis par Ls 250 izsniegšanu;

4) 2006.gada 15.decembra kases izdevumu orderis par Ls 100 izsniegšanu;

5) 2006.gada 21.decembra orderis par Ls 100 izsniegšanu atbildētājam.

Norādīts, ka minētie naudas līdzekļi atbilstoši Civillikuma 1775.pantam, 1779.pantam un 1785.pantam atbildētājam Ls 900 apmērā ir jāatlīdzina prasītājai kā zaudējumi, kas prasītājai radušies sakarā ar to, ka atbildētājs nav izpildījis ar līgumu uzņemtās saistības.

Bez tam, saskaņā ar Sadarbības līguma 4.1.punktu, /pers. A/ ir pienākums maksāt prasītājai līgumsodu Ls 900 par minētā sadarbības līguma neizpildi jeb atteikšanos no saistību izpildes.

Ņemot vērā minēto, uzskata, ka no atbildētāja prasītāja labā par sadarbības līguma neizpildīšanu piedzenami samaksātie Ls 900 un līgumsods Ls 900 apmērā.

Prasība pamatota ar Maksātnespējas likuma (spēkā esošs no 2010.gada 1.novembra) Pārejas noteikumu 5.punktu. Maksātnespējas likuma 61.panta pirmās daļas 1.punktu, 2.punktu, 63.panta pirmās daļas 5.punktu un piekto daļu, Civillikuma 1428.pantu, 1434.pantu, 1587.pantu. 1663.pantu, 1728.pantu, 1730.pantu, 1775.pantu, 1779.pantu. 1785.pantu, kā arī Civilprocesa likuma 1.pantu, 43.panta pirmās daļas 10.punktu, 127.panta pirmo daļu.

Par prasības pieteikumu atbildētājs /pers.A/ rakstveida paskaidrojumus netika iesniedzis.

Ar Rīgas rajona tiesas 2012.gada 28.decembra spriedumu prasība tika noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka ar Ludzas rajona tiesas 2009.gada 30.janvāra tiesas spriedumu pasludināts prasītāja maksātnespējas process un par maksātnespējas procesa administratoru iecelts /pers.B/

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Maksātnespējas likuma Pārejas noteikumu 5.punktu, atzinusi, ka izšķirot minēto strīdu, jāvadās pēc Maksātnespējas likuma normām redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas un 190.panta otrās daļas noteikumiem, kā arī uz tiesību doktrīnā izteikto viedokli, atzinusi, ka atbildētājam ar saviem iebildumiem nav jāatspēko to apstākļu esamība, kuru prasītājs nav pierādījis. Tiesa norādījusi, ka no minētā principa izriet, ka atbildētājs ir tiesīgs prasību vienkārši nolīgt, nepamatojot to ar attiecīgiem pierādījumiem līdz brīdim, kamēr prasītājs nav iesniedzis pierādījumus savas prasības pamatotībai. Tādejādi pierādīšanas princips (onus probandi) uz atbildētāju tiek pārcelts ar brīdi, kad prasītājs pierādījis savu prasību (Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 174.lpp.).

Spriedumā norādīts, ka tiesa ņem vērā tiesību doktrīnā noteikto, ka prasības tiesvedībā tiesa aprobežojas tikai ar paziņošanu pusēm, ka par to norādītajiem faktiem nav iesniegti pierādījumi (Civilprocesa likuma 93.panta trešā daļa) vai iesniegtie pierādījumi nav pietiekoši (Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi, TNA, 2003., lpp.82.).

Attiecībā uz prasījumu par rokas naudas piedziņu divkāršā apmērā (Ls 600) pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1725.panta nosacījumiem un tiesu doktrīnas atzinumiem, ka rokasnaudai ir, pirmkārt, pierādījuma funkcija, t.i. pierādījums līguma noslēgšanai, otrkārt, nodrošinājuma funkcija, t.i. tiek nodrošināta līguma izpildīšana (sk.Kalvis Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Tiesu namu aģentūra. Rīga, 2006., 136.lpp.).

Spriedumā norādīts, ka lietas materiāliem ir pievienots 2006.gada 25.oktobra kases ieņēmumu orderis bez numura par Ls 500 izmaksu, kur naudas izmaksas saimnieciskais mērķis norādīts Ls 300 – rokasnauda, bet Ls 200 – parcelācijai, kas prasītāja administratora ieskatā ir pierādījums tam, ka ar atbildētāju Daini Gaveiku bija noslēgts mutisks rokasnaudas līgums.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka Augstākās tiesas Senāts 2004.gada spriedumā lietā nr.SKC-642 atziņas, ka sevišķi svarīga nozīme ir tiesiskā darījuma jēgas noskaidrošanai, jo Civillikums neatzīst formālu pieeju darījuma iztulkošanai, bet prasa noskaidrot dalībnieku īsto gribu, viņu izsacīto vai citādi izrādīto nodomu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā pastāv strīds vai samaksātā naudas summa vērtējama kā rokasnauda vai avanss.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz tiesību doktrīnas atziņām, ka rokasnaudu kā līguma nodrošinājuma veidu nedrīkst jaukt ar avansu, tas ir, to pēc līguma pienākošos summu, kura, kaut arī tiek dota iepriekš, puses saskaņā ar līgumu nepiešķir tai rokasnaudas nozīmi. Šādai summai (...) jāpiešķir tā nozīme, kas izriet no līguma (V.Sinaiskis.Saistību tiesības., R., 1940., 24.lpp.). Lai izmantotu sekas, kuras likums saista ar rokasnaudas došanu, nepieciešams, lai līgumslēdzēju pušu nodoms būtu vērsts uz to, lai tā kalpotu ne tikai par galīgi noslēgta līguma pierādījumu, bet arī par tā izpildījuma nodrošinājumu (V.Bukovskis. 1914., Rīga, 2.sēj., 1342.lpp.).

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu izteicis nepārprotamu vēlmi noslēgt rokasnaudas līgumu un uzņemties saistības atbilstoši rokasnaudas līguma būtiskajām sastāvdaļām, līdz ar ko pirmās instances tiesa atzinusi par nepamatotu prasītāja viedokli, ka 2006.gada 25.oktobrī izdevuma orderī minētās summas izmaksas mērķis pēc satura un būtības vērtējams kā rokasnaudas līgums, un tāpēc prasība daļā par rokasnaudas piedziņu divkāršā apmērā ir noraidāma.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Maksātnespējas likuma 63.panta pirmās daļas 11.punkta noteikumiem, atzinusi, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka prasītājs uzskatījis atbildētāju par savu debitoru, kā arī atzinusi, ka nav iegūti pierādījumi tam, ka prasītāja

2009.gada bilancē naudas līdzekļi Ls 1100 ir fiksēti kā debitora parāds.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasībā norādītie naudas līdzekļi atbildētājam uzticēti atbildētājam konkrētu uzdevumu pildīšanai.

Spriedumā norādīts, ka 2006.gada 15.novembrī starp pusēm tika noslēgts rakstveida sadarbības līgums par zemesgabala Ādažos, Draudzības ielā 20a un 20b, sagatavošanu apbūvei, un līguma 3.3. punktā puses vienojās, ka sagatavošanas etapam jābūt pabeigtam 3 mēnešu laikā. Tāpat spriedumā norādīts, ka no lietas materiāliem redzams, ka laika posmā no 2006.gada 1.decembra līdz 2006.gada 21.decembrim atbildētājam no SIA ``NDM`` kases izsniegti Ls 1100, ko apliecina SIA ``NDM`` kases izdevumu orderi. Prasītāja ieskatā minētie naudas līdzekļi atbilstoši Civillikuma 1775., 1779., 1785.pantiem uzskatāmi par zaudējumiem, kas prasītājam radušies sakarā ar to, ka atbildētājs nav izpildījis ar līgumu uzņemtās saistības.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz atziņām juridiskajā literatūrā, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv trīs priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) prettiesiska vainojama rīcība (ietver arī ievainojamības vai attaisnojamu neesamības noskaidrošanu); 2 kaitējuma esamība; 3) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka zaudējumu esamība un to apmērs, nodarīšanas laiks un citi ar tiem saistītie apstākļi ir jāpierāda prasītājam, iesniedzot tiesā konkrētus pierādījumus, bet prasībā nav minēti zaudējumu nodarīšanas apstākļi un laiks. Tāpat tiesa atzinusi, ka prasītājs nav analizējis atbildētāja darbību vai bezdarbību, nav sniedzis nekādus pierādījumus par tā darbības vai bezdarbības cēlonisko sakarību ar norādīto zaudējumu Ls 1100 apmērā nodarīšanu sabiedrībai.

Tiesa secinājusi, ka lietas materiāliem pievienotie rakstveida pierādījumi (kases izdevumu orderi) nepierāda zaudējumu Ls 1100 apmēra esamību, nedz atbildētāja vainu to nodarīšanā, kā arī lietā nav nekādu pierādījumu par atbildētāja prettiesisku rīcību (darbību vai bezdarbību) viņa pienākumu, kas izriet no sadarbības līguma, pildīšanas laikā.

Spriedumā norādīts, ka tiesa pievienojas tiesību zinātnē paustajam viedoklim, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, Civillikuma 1779.pantu prasītājam ir jāpierāda, ka tiesību aizskārums, ar ko tam nodarīti zaudējumi, tiešām noticis (prasības aktīvais pamats), un jāpierāda ar šo tiesību aizskaršanu nodarīto zaudējumu apmērs (prasības pasīvais pamats), bet prasītājs šādus priekšnoteikumus nav pierādījis, tajā skaitā atbildētāja prettiesisko rīcību zaudējumu nodarīšanā prasībā norādītās summas apmērā.

Ņemot vērā visu minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība par zaudējumu Ls 1100 piedziņu nav pamatota, jo atbildētāja rīcībā nav saskatāms prettiesiskums, kas būtu cēloniskā sakarā ar prasītājam nodarītajiem zaudējumiem.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka pastāvot apstākļiem, ka prasītājs nav pierādījis savu tiesību prasīt zaudējumu piedziņu Ls 1100 apmērā, nav pamata konstatēt, ka būtu iestājies maksājuma kavējums un nav pamata piedzīt līgumsodu Ls 900 par maksājuma kavējumu saskaņā ar Sadarbības līguma 4.1. punktu.

Pirmās instances tiesa, izvērtējusi visus minētos apstākļus kopsakarā, atzinusi, ka prasītājs nav izpildījis Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikto pierādīšanas pienākumu un nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu prasības pamatotību, līdz ar ko prasība par rokasnaudas, zaudējumu un līgumsoda piedziņu kā nepamatota ir noraidāma.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza prasītājs – MSIA ``NDM``, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

Apelatora ieskatā nav pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka nav iesniegti pierādījumi, kas apliecina, ka starp pusēm būtu bijis noslēgts rokasnaudas līgums – t.i., ka atbildētājs būtu izteicis nepārprotamu vēlmi slēgt šādu līgumu. Apalators uzskata, ka atbildētājs savu vēlmi slēgt rokasnaudas līgumu apliecinājis ar parakstu uz 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu ordera, kurā skaidri norādīts, ka Ls 300 tiek izsniegti kā rokasnauda.

Apelācijas sūdzībā, atsaucoties uz Civillikuma 1431.pantu, norādīts, ka no minētās likuma normas izriet, ka personai, parakstot aktu, ir jāapzinās, kādas sekas šis akts rada.

Apelators uzskata, ka atbildētājam, parakstot 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderi, vajadzēja apzināties tiesiskās sekas, kādas iestājas, pieņemot šo naudas summu no prasītāja, proti, atbildētājs ar savu parakstu uzņēmās saistības, kas Civillikumā paredzētas rokasnaudas ņēmējam.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka rokasnaudas iedošanai ir divas funkcijas - pierādījuma funkcija - pierāda nodrošinātā darījuma galīgu noslēgšanu, un nodrošinājuma funkcija – nodrošina darījuma izpildi. Apelators uzskata, ka šajā gadījumā konstatējamas abas minētās funkcijas, jo rokasnaudas izsniegšana pierāda mutiskās vienošanās galīgu noslēgšanu, kā arī ir vērsta uz to, lai nodrošinātu saistību izpildi. Uzskata, ka tiesai, noskaidrojot dokumentā lietoto vārdu nozīmi, jāvadās pēc Civillikuma noteikumiem par darījumu iztulkošanu – t.i. Civillikuma 1504.panta noteikumiem. Apelators uzskata, ka jēdzienam ``rokasnauda`` nav piešķirama divējāda nozīme, jo tas ir Civillikumā vienozīmīgi lietots termiņš, līdz ar ko ir cieši jāievēro arī 2006.gada 25.oktobra kases izmaksu orderī norādītais Ls 300 izmaksas mērķis.

Ņemot vērā minēto, apelators uzskata, ka tiesai visas šaubas par to, vai kāda naudas summa ir uzskatāma par rokasnaudu vai avansu, varētu rasties situācija, ja dokumentos, kas saistīti ar tiesisko darījumu, konkrētā summa nebūtu noteikti atzīmēta kā rokasnauda.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Civillikums paredz darījuma dalībniekiem apstrīdēt spēkā esošu tiesisku darījumu, ko atbildētājs nav izdarījis, līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt darījuma dalībnieku gribu.

Apelators uzskata, ka tā kā 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderī atbildētājam izsniegtā naudas summa Ls 300,00 noteikti apzīmēta kā rokasnauda, un atbildētājs nav apstrīdējis šīs naudas izsniegšanas nozīmi, lietā nepastāv strīds par to, vai samaksātā rokasnauda vērtējama kā rokasnauda vai avanss. Tā kā atbildētājs nav apstrīdējis rokasnaudas līguma noslēgšanas faktu starp

pusēm, atbildētājam jāuzņemas tiesiskās sekas, kas Civillikumā paredzētas par līguma neizpildi rokasnaudas ņēmēja vainas dēļ.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka ar 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderi prasītājs atbildētājam izsniedzis ne tikai rokasnaudu Ls 300,00 apmērā, bet arī naudas līdzekļus Ls 200,00, kas paredzēti parcelācijai, un atbildētājs ar mutisku vienošanos uzņēmies prasītāja labā veikt noteiktu darbu - zemes parcelāciju, kam prasītājs tika piešķīris naudas līdzekļus. Taču atbildētājs, neskatoties uz to, ka prasītājs viņam bija nodrošinājis iespēju veikt attiecīgo uzdevumu, to netika veicis – t.i. nav izpildījis ar mutisko līgumu uzņemto saistību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka puses, atbilstoši Civillikuma 1428.panta nosacījumiem, vienošanos par zemes parcelāciju bija noslēgušas mutiski, ko pierāda 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderis, jo naudas līdzekļi summā Ls 200,00 izsniegti konkrētam mērķim un atbildētājs tos ir pieņēmis, ar savu parakstu apliecinot mērķi, kam nauda paredzēta, bet atbildētājs zemes parcelāciju nav veicis.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka ar rakstveida sadarbības līgumu atbildētājs bija uzņēmies veikt noteiktus darbus prasītāja labā, kas viņam bija jāveic saskaņā ar Līguma 2.2. punktu, savukārt prasītājs bija uzņēmies nodot atbildētājam minēto darbu izpildei nepieciešamās naudas summas. Saskaņā ar Līguma 3.3.punkta nosacījumiem līgumā minētās darbības atbildētājam bija jāveic 3 mēnešu laikā – t.i. līdz 2007.gada 15.februārim. Apelators norādījis, ka ir izpildījis sadarbības līgumā noteikto pienākumu un izsniedzis atbildētājam naudas līdzekļus kopsummā Ls 900,00, līdz ar ko atbildētājam nebija šķēršļu izpildīt ar līgumu uzņemtās saistības, bet, neskatoties uz to, atbildētājs Līguma 3.3. punktā norādītajā termiņā nav veicis nekādas darbības līguma izpildei, un tās nav izpildītas arī līdz šim.

Apelators uzskata, ka atbildētāja bezdarbība, nepildot saistības, ko viņš uzņēmies ar tiesīgi noslēgtiem darījumiem – mutisko vienošanos un Sadarbības līgumu, ir prettiesiska.

Bez tam apelators norādījis, ka prasītājam nav jāpierāda atbildētāja bezdarbība, jo Civilprocesa likuma principi (CPL 93.panta pirmā daļa) nosaka, ka katrai pusei ir jāpierāda pozitīvie fakti, ko tā apgalvo, un arī atbilstoši tiesību principam negativae non probantus (negatīvais nav jāpierāda) personai nevar prasīt pierādīt negatīvu faktu – t.i. kādas darbības neveikšanu vai notikuma neiestāšanos, un šāds secinājums ir ietverts arī vairākos Augstākās tiesas Senāta spriedumos (skat. 2012.g.28.decembra spriedums lietā nr. SKC-1594/2012., 17.2.punkts).

Ņemot vērā minēto, uzskata, ka prasītājam nav jāpierāda, ka atbildētājs nav pienācīgi izpildījis starp pusēm noslēgto Sadarbības līgumu, jo tas ir atbildētāja pienākums pierādīt, ka viņš to ir izpildījis – t.i. veicis sadarbības līguma 3.3.punktā noteiktās darbības vai atbilstoši līguma 4.1. punktam atmaksājis izsniegtos naudas līdzekļus divkāršā apmērā un izpildījis mutisko vienošanos par zemes parcelāciju, kā veikšanai prasītājs atbildētājam izsniedzis Ls 200,00.

Apelators uzskata, ka pretēji tiesas spriedumā ietvertajiem secinājumiem prasītājam radušos zaudējumu faktu un apmēru pilnībā pierāda lietā iesniegtie dokumenti. Uzskata, ka ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs ir parakstījis kases izdevumu orderus par naudas izsniegšanu Ls 1100 apmērā nevar būt šaubu par atbildētājam izsniegto naudas līdzekļu apmēru.

Tā kā naudas līdzekļi minētajā apmērā atbildētājam tika izsniegti noteiktu uzdevumu izpildei (līguma 2.2.punkts), bet atbildētājs nevienu no šiem uzdevumiem nav veicis, prasītājam atbildētāja rīcības rezultātā radies mantas samazinājums izsniegto naudas līdzekļu apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka zaudējumus rada nevis pati naudas līdzekļu izsniegšana, bet gan atbildētāja bezdarbība, neizlietojot naudas līdzekļus attiecīgo uzdevumu veikšanai vai neatmaksājot tos prasītājam saskaņā ar Sadarbības līguma 4.1.punktu. Uzskata, ka prasītāja manta ir samazinājusies par minēto summu, nesaņemot pretī attiecīgu izpildījumu no atbildētāja – mantiski novērtējamu darbību izpildi vai naudas līdzekļu atmaksu.

Apelators uzskata, ka atbildētāja rīcība ir tiešā cēloniskā sakarā ar prasītājam radušos mantas samazinājumu. Gadījumā, ja atbildētājs būtu izpildījis savas saistības, kuras viņš uzņēmās ar 2006.gada 25.oktobra mutisko vienošanos un 2006.gada 15.novembra Sadarbības līgumu, t.i. izpildījis uzdevumu vai atmaksājis naudas līdzekļus prasītājam, prasītāja manta nebūtu neatgriezeniski samazinājusies par minēto naudas summu, jo naudas līdzekļi tiktu atgūti vai arī prasītāja labā būtu veiktas attiecīgas darbības ar mantisku vērtību. Uzskata, ka atbildētājam izsniegtie Ls 1100 ir tiešie zaudējumi Civillikuma 1773.panta izpratnē, jo neapšaubāmi uzskatāmi par atbildētāja prettiesiskas rīcības dabiskajām un nepieciešamajām sekām. Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1779.pantu un Sadarbības līguma 4.1. punktu atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam radušos zaudējumus Ls 1100 apmērā.

Bez tam apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs atzīst par nepamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka prasītājam nepierādot savu tiesību prasīt zaudējumu piedziņu Ls 1100 apmērā, nav pamata konstatēt maksājuma kavējumu un piedzīt līgumsodu Ls 900 par maksājuma kavējumu saskaņā ar Sadarbības līguma 4.1. punktu. Apelators uzskata, ka atbildētāja pienākums maksāt līgumsodu nav saistāms ar prasītāja tiesībām prasīt zaudējumu atlīdzību, un arī līgumsods līgumā nav noteikts par kāda maksājuma kavējumu, bet gan par atteikšanos no sadarbības.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētāja pienākums maksāt līgumsodu izriet no Sadarbības līguma 4.1. punkta, bet saskaņā ar Sadarbības līguma 3.3. punktu atbildētājam savas saistības bija jāizpilda trīs mēnešu laikā no līguma noslēgšanas brīža. Gadījumā, ja atbildētājam nebija iespējams izpildīt līgumā noteiktās saistības, viņam atbilstoši līguma 3.2. punkta nosacījumiem, šī problēma bija jārisina pārrunu ceļā ar prasītāju, bet atbildētājs pēc Sadarbības līguma noslēgšanas ne vien nebija veicis nekādas darbības līguma izpildei, bet arī nebija izrādījis nekādu vēlmi turpināt sadarbību un izpildīt savas saistības, līdz ar ko uzskatāms, ka atbildētājs ir atteicies no sadarbības ar prasītāju.

Lai gan puses līgumā nav noteikušas, ka izmaksātās naudas summas atmaksa divkāršā apmērā ir līgumsods, tas ir secināms no konkrētā punkta mērķa, proti, līguma 4.1. punkta mērķis ir saistības pastiprinājums - sods par saistības neizpildi jeb atteikšanos no saistību izpildes. Tāds mērķis ir arī Civillikuma 1716.-1724.-1 pantos noteiktajam saistību pastiprinājuma veidam – līgumsodam, no

kā secināms, ka puses ir vēlējušās piemērot līgumsodu par atkāpšanos no nolīgtās saistības.

Tā kā atbildētājam uz Sadarbības līguma pamata tika izsniegti naudas līdzekļi Ls 900,00 apmērā, saskaņā ar līguma 4.1. punktu un Civillikuma 1718.panta pirmo daļu atbildētājam ir pienākums maksāt prasītājam līgumsodu Ls 900,00.

Attiecībā uz pirmās instances tiesas secinājumu, ka prasītājs pretēji Maksātnespējas likuma 63.panta pirmās daļas 11.punkta nosacījumiem nav iesniedzis pierādījumus, ka prasītājs būtu uzskatījis atbildētāju par debitoru, apelators ir norādījis, ka saskaņā ar minētā likuma 63.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem maksātnespējīgās juridiskās personas debitori tiek identificēti saskaņā ar juridiskās personas dokumentiem, ņemot vērā Civillikuma 1401.pantā ietverto parādnieka (debitora) jēdzienu. Ņemot vērā minēto uzskata, ka administratoram, ceļot tiesā prasību pret maksātnespējīgas juridiskās personas debitoru, jāiesniedz pierādījumi, kas pamato prasību pret konkrēto personu, kā tas paredzēts CPL 93.panta pirmajā daļā, bet nav jāiesniedz nekādi papildus dokumenti, kas pamatotu, ka sabiedrība uzskatījusi atbildētāju par savu debitoru arī pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, tajā skaitā nav jāiesniedz nedz sabiedrības bilance, nedz galvenā grāmata, ne arī kādi citi grāmatvedības dokumenti, kuros varētu būt norāde uz attiecīga prasījuma esamību. Apelators uzskata, ka sabiedrības bilance nepierāda tās prasījuma tiesības pret konkrētu debitoru, jo saskaņā ar likuma ``Par uzņēmumu gada pārskatiem`` bilances sadaļā ``Debitori`` ir jānorāda katra debitoru posteņa summa, bet tajā netiek atsevišķi norādīta prasījuma summa pret katru konkrēto debitoru. Uzskata, ka debitoru neiekļaušana vai iekļaušana sabiedrības bilancē neietekmē sabiedrības prasījuma tiesības pret konkrēto debitoru, tajā skaitā administratora tiesības realizēt prasījuma tiesības tiesas ceļā, ja ir pierādījumi debitoru saistību esamībai.

Apelators uzskata, ka gadījumā, ja debitors savu saistību ir izpildījis, tam saskaņā ar CPL 74.panta ceturto daļu ir tiesības celt iebildumus pret prasību, un bez tam saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, tas ir atbildētāja pienākums pierādīt savu iebildumu pamatotību, taču atbildētājs nav cēlis nekādus iebildumus pret prasību.

Bez tam apelācijas sūdzībā norādīts, ka gadījumā, ja tiesa uzskatīja prasītāja iesniegtos pierādījumus par nepietiekamiem prasības apmierināšanai, tiesai saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu par to bija jāinformē puses, nepieciešamības gadījumā nosakot termiņu papildus pierādījumu iesniegšanai. Atbilstoši CPL 97.panta trešajai daļai tiesai spriedumā bija jāpaskaidro, kādēļ prasītāja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, bet tāds pamatojums tiesas spriedumā nav ietverts, pārkāpjot CPL 97.panta trešo daļu un arī 193.panta piekto daļu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 61.panta pirmās daļas 1.punktu, 2.punktu, 63.panta pirmās daļas 3., 11.punktiem, Civillikuma 1401., 1428.pantu, 1431.pantu, 1432.pantu, 1504.pantu, 1587.pantu. 1718.panta pirmo daļu, 1725.pantu, 1730.panta otro daļu, 1770., 1773., 1775.pantu, 1779.pantu, 1838.panta pirmo daļu lūdz piedzīt no /pers. A/ par labu MSIA ``NDM`` naudas līdzekļus Ls 2600,00 apmērā.

Paskaidrojumus par apelācijas sūdzību atbildētājs /pers.A/ nav sniedzis.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja – MSIA ``NDM`` - pārstāve uz pilnvaras pamata Liene POMMERE tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību uzturēja un apstiprināja tajās minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka tiesa nav izvērtējusi, ka rokasnauda tiesām ir bijusi rokasnauda, ko pierāda lietas apstākļi. Uzskata, ka nevar būt šaubas, ka pušu nodoms bija slēgt rokasnaudas līgumu. Līgumsods ir jāpiedzen saskaņā ar līguma 4.1.punktu.

Atbildētājs /pers.A/ uz tiesas sēdi nebija ieradies, kaut gan par tiesas sēdes vietu un laiku viņam bija paziņots likumā noteiktajā kārtībā, ko apliecina ieraksts lietā esošajā uzziņas lapā un lietā esošā pavēstu uzziņa. Tā kā atbildētājs par neierašanās iemesliem nebija ziņojis un nebija lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, tiesu kolēģija atzīst atbildētāja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un atbilstoši CPL 156.panta pirmās daļas noteikumiem uzskata par iespējamu izskatīt lietu atbildētāja prombūtnē.

Motīvu daļa

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi prasītāja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un daļēji apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas nosacījumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā ir noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2012.gada 28.decembra spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par rokasnaudas piedziņu Ls 600,0 apmērā ir pareizs un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošs, līdz ar ko Civillietu tiesu kolēģija šajā daļā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un neatkārto minētos argumentus.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka ar 2006.gada 25.oktobra Kases izdevumu orderi (l.l. 9) /pers. A/ SIA ``NDM`` kopsummā izmaksājusi Ls 500,00, kā maksājumu pamatojumu norādot - `` Ls 300,00 – rokas nauda`` un ``Ls 200,00 – parcelacijai``. Tāpat lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 15.novembrī starp SIA ``NDM`` un /pers. A/ noslēgts Sadarbības līgums (l.l. 8), kura priekšmets ir pušu sadarbība, sagatavojot apbūvei zemesgabalus /adrese/ Līguma 2.punktā ir noteikti pušu pienākumi - t.i. SIA ``NDM`` apņemas: 1) sagatavot būvjaudas zemesgabala apbūvei; 2) sniegt palīdzību finansējuma avota meklēšanā; 3) nodot /pers. A/ naudas summu, kāda būs nepieciešama ar būvatļaujas saņemšanu saistīto jautājumu risināšanai; savukārt /pers. A/ ir šādi pienākumi: 1) veikt zemesgabala parcelāciju; 2) veikt visas nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu elektroenerģijas piegādi zemesgabalos; 3) pasūtīt un saņemt zemesgabalu ģeodēzisko plānu; 4) pasūtīt un saņemt zemesgabalu piesaistes apvidum plānu.

. .

No prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības izriet, ka 2005.gada 25.oktobra kases izdevumu orderis par rokas naudas Ls 300,00 apmērā izsniegšanu prasītājam pierāda to, ka starp pusēm mutiski bija noslēgts rokasnaudas līgums par augstākminēto zemesgabalu sagatavošanu apbūvei.

Saskaņā ar Civillikuma 1725.pantu ar rokasnaudu jāsaprot tas, ko līgumu noslēdzot viena puse dod otrai ne vien par galīgi noslēgta līguma pierādījumu, bet līdz ar to arī par tā izpildījuma nodrošinājumu.

Tiesību doktrīnā ir pausts viedoklis, ka rokasnaudai ir divējādas funkcijas: 1) pierādījuma funkcija – pierādījums līguma noslēgšanai; 2) nodrošinājuma funkcija – tiek nodrošināta līguma izpilde (K.Torgāns. saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. Tiesu namu aģentūra. Rīga, 2006., 136.lpp.).

Kā izriet no prasītāja apelācijas sūdzības, prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 1504.panta nosacījumiem un norādot uz apstākli, ka 2006.gada 25.oktobra kases izmaksu orderī Ls 300,00 izmaksas mērķis ir norādīts kā ``rokasnauda``, uzskata, ka šajā gadījumā nav šaubas par to, ka minētā naudas summa uzskatāma tieši par rokasnauda nevis avansu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka rokasnaudas līgums nav prezumējams – t.i. rokasnaudas iedošanu vienmēr precīzi ir jādefinē pašā līgumā. Tiesu kolēģija uzskata, ka slēdzot rokasnaudas līgumu ir precīzi un detalizēti jāatrunā visi rokasnaudas līguma nosacījumi, lai strīda gadījumā būtu iespējams izvērtēt, kāda tieši ir bijusi funkcija iedotajai rokasnaudas un vai puses ir izpildījušas savas saistības un pienākumus sakarā ar iedoto rokas naudu.

Tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka tiesā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu izteicis nepārprotamu vēlmi noslēgt rokasnaudas līgumu un uzņemties saistības atbilstoši rokasnaudas līguma būtiskām sastāvdaļām.

Lai gan 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderī nauda summā Ls 300,00 ir nosaukta par rokasnaudu, no minētā kases izdevumu ordera nevar secināt, tieši kādu funkciju izpildei minētais maksājums atbildētājam ir dots.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka minētais maksājums nav uzskatāms par rokasnaudu, bet gan par avansa maksājumu, ka ietilpst līgumā paredzēto maksājumu skaitā.

Civillikuma 1730.panta otrajā daļā ir noteikts, ja līgumu neizpilda aiz viena līdzēja vainas, tad, ja vainīgs rokas naudas saņēmējs, viņam tā jāatdod tās devējam divkāršā apmērā.

Tā kā tiesu kolēģija atzinusi, ka naudas maksājums Ls 300,00 apmērā, kas norādīts 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderī, nav uzskatāms par rokas naudu, tad nav arī pamata apmierināt prasību daļā par rokas naudas piedziņu divkāršā apmērā.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka attiecībā uz prasījumu par zaudējumu piedziņu Ls 1100,00 apmērā pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka minētais prasījums nav pamatots, jo atbildētāja rīcībā nav saskatāms prettiesiskums, kas ir viens no zaudējumu atlīdzības pienākuma priekšnosacījumiem.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda arī par to, ka SIA ``NDM`` ar 2006.gada 1.decembra, 2006.gada 4.decembra, 2006.gada 15.decembra, 2006.gada 20.decembra un 2006.gada 21.decembra kases izdevumu orderiem (l.l. 9-11) atbildētājam ir izmaksājis naudu kopsummā Ls 1100,00.

No prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības izriet, ka minētie naudas līdzekļi atbildētājam tika izsniegti pušu starpā noslēgtajā Sadarbības līgumā paredzēto darbību izpildei, bet, tā kā atbildētājs līgumā noteiktajā termiņā savas saistības nav izpildījis, tad minēti naudas līdzekļi uzskatāmi par prasītāja zaudējumiem, kas viņam atbilstoši Civillikuma 1775., 1779. un 1785.pantam prasītājam ir jāatlīdzina.

Civillikuma 1770.pantā ir noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Juridiskajā literatūrā (Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. mans īpašums. Rīga, 2000., 267.lpp.) pausts viedoklis, ka mūsdienu valodā ar jēdzienu ``zaudējums`` saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Civillikuma 1771.pantā ir noteikts, ka zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā – uz nodrošinājumu.

Minētā likuma 1772.pantā ir noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums, bet 1773.pantā ir noteikts, ka zaudējums ir tiešs, kad tas prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas (...).

Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka lietas materiālos esošie rakstveida pierādījumi (kases izdevumu orderi) nepierāda zaudējumu nodarīšanu Ls 1100 apmērā, nedz arī atbildētāja vainu to nodarīšanā.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka naudas līdzekļi summā Ls 1100,00 atbildētājam tika izsniegti 2006.gada 15.novembra sadarbības līgumā paredzēto pienākumu izpildei – t.i. līgumā minēto zemesgabalu sagatavošanai apbūvei, tajā skaitā šo zemes gabalu parcelācijai.

Tiesu kolēģija uzskata, ka lietas izskatīšanas gaitā netika iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka atbildētājs no minētā līguma izrietošās saistības būtu izpildījis.

Pie šādiem apstākļiem tiesu kolēģija atzīst par pamatotiem apelācijas sūdzības argumentus, ka šajā gadījumā atbildētāja prettiesiskā rīcība ir izpaudusies kā bezdarbība, neizpildot augstākminēto līgumu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka zaudējumus šajā gadījumā rada atbildētāja neizpildītā saistība - t.i. atbildētājs, saņemot prasītāja mantu (naudas līdzekļus) konkrētas saistības izpildei, bet savas saistības neizpildot, nodarījis zaudējumus prasītājam tā mantas samazinājuma veidā.

Pie šādiem apstākļiem tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenami zaudējumi summā Ls 1100,00.

Tā kā tiesu kolēģija ir atzinusi, ka naudas līdzekļi summā Ls 300,00, kas 2006.gada 25.oktobra kases izdevumu orderī norādīti kā rokasnauda, nav uzskatāma par rokasnaudu, bet avansa maksājumu konkrēta uzdevuma izpildei– t.i. zemes gabalu parcelācijai, ko atbildētājs no savas puses nav izpildījis, tiesu kolēģija uzskata, ka naudas līdzekļi summā Ls 300,00 atzīstami par prasītāja izdevumiem par neizdarītu darbu – t.i. prasītāja zaudējumiem, kas piedzenami no atbildētāja prasītāja labā.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenami zaudējumi kopsummā Ls 1400,00.

No prasības pieteikuma un apelācijas sūdzības izriet, ka prasītājs, atsaucoties uz Sadarbības līguma 4.1. punktu un Civillikuma 1718.panta noteikumiem lūdzis piedzīt no atbildētāja līgumsodu Ls 900,00 apmērā par prasītāja atteikšanos no sadarbības.

Pušu starpā noslēgtā Sadarbības līguma 4.1. punktā ir noteikts, ka gadījumā, ja Dainis Gaveika atsakās no sadarbības ar SIA ``NDM``, viņš atgriež SIA ``NDM`` visas no tās saņemtās vai tās iemaksātās naudas summas divkāršā apmērā.

Civillikuma 1716.pantā ir noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

No minētās tiesību normas izriet, ka līgumsods ir pušu vienošanās par atbildību saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā, un te ir svarīga gribas brīva izpausme. Tiesu kolēģija uzskata, ka pielīgstot līgumsodu, līgumā ir jāizsakās skaidri un precīzi, un no līguma nepārprotami ir jāsaprot, ka puses ir pielīgušas tieši līgumsodu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka ar Sadarbības līguma 4.1. punktu puses ir vienojušās par to, kādā veidā un apmērā tiek atgūtas prasītāja samaksātās naudas summas, nevis vienojušās par līgumsodu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka prasītājs, ceļot tiesā prasību par zaudējumu – t.i. to naudas summu atguvi, kuras atbildētājam tika samaksātas no Sadarbības līguma izrietošo saistību izpildei, piekritis tam, ka atbildētājam samaksātās summas līguma saistības izpildei ir jāatmaksā to faktiskajā apmērā, nevis divkāršā apmērā, kā tas paredzēts līguma 4.1. punktā.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesu kolēģija atzīst, ka prasība daļā par līgumsoda piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Pastāvot augstāk minētajiem apstākļiem Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, noraidot prasību par zaudējumu un līgumsoda piedziņu, nav devusi lietas apstākļiem atbilstošu juridisko novērtējamu, bet apelācijas sūdzībā izklāstītie argumenti attiecībā uz prasību par zaudējumu piedziņu ir pamatoti un lietas apstākļiem atbilstoši.

Tā kā prasītājs, ceļot tiesā minēto prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkta nosacījumiem bija atbrīvots no valsts nodevas samaksas, tiesu kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas nosacījumiem valsts nodeva proporcionāli apmierinātai prasījuma daļai – t.i. summā Ls 210,00 (CPL 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteiktajā apmērā) valsts ienākumos ir piedzenama no atbildētāja.

Tā kā no lietas materiāliem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistīti izdevumi šajā lietā sastāda Ls 18,12, tiesu kolēģija atzīst, ka atbilstoši CPL 42.panta jēgai un mērķim, šie izdevumi valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.-1 panta nosacījumiem atbildētājam /pers.A/ nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantiem, Civillietu tiesu kolēģija

Nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers.A/ (personas kods /personas kods/) par labu maksātnespējīgajai SIA ``NDM`` (reģ.nr. /reģistrācijas numurs/) zaudējumus Ls 1400,00 (viens tūkstotis četri simti lati 00 santīmi).

Prasību noraidīt daļā par rokas naudas piedziņu dubultā apmērā un par līgumsoda piedziņu Ls 900,00 apmērā.

Piedzīt no /pers.A/ (personas kods /personas kods/) par labu valstij tiesas izdevumus Ls 210,00 (divi simti desmit lati 00 santīmi).

Piedzīt no /pers.A/ (personas kods /personas kods/) par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 18,12 (astoņpadsmit lati 12 santīmi).

Noteikt atbildētājam /pers.A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos, maksājumi apliecinoši dokumenti jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2013.gada 06.septembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) L.Volberga

Tiesneses

(paraksts) M.Bebriša

(paraksts) S.Vamža